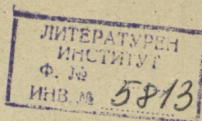

Инж. ИВАН ЧУЧУКОВ.

Слученик на Н. Вапцаров в Малинното училище.

С Вапцарова бяхме в една паралелка, а леглата ни на близо в едно каре на спалното помещение. Вапцаров се отличавахе от другите със своята очевидна интелигентност, скромност и особена небрежност. Той можа да се сдружи с почти всички другари и непринудено печелеше техните симпатии. Затова изпълквахе на чело между своите другари. В работата си беше усърден и добросъвестен. Симпатиите към него се засилиха, когато узнахме, че пише и че стиховете му са ценени като лирика.

Вапцаров беше поклонник на Ботева и Яворова. Разправял ми е, че помни Яворова, който, като македонствуваш, е ходил у тях и че го бил водил за ръчица. Яворов му бил декламирал нещо, а и Вапцаров му казал едно стихче, на което Яворов поправил някоя дума. В своите "Хайдушки купнения" Яворов споменавал за баща му Иван Вапцаров. Когато Яворов ослепял, Вапцаровия баща ходил при него.

Н. Вапцаров влизаше в спор с учителя по български език г. Георги Георгиев за значението на Вазова и Яворова в нашата литература, като поддържахе Яворова, докато Георгиев се застъпваше за Вазова. Той пишеше много интересни домашни упражнения по български език и Георгиев го караше да ги четеш в клас, за да ги сравнява с нашите домашни упражнения.

Пишеше стиховете си тайно от нас, особено вечер след проверка. Имаше тетрадки, изпълнени със стихотворения, които скрито четеше на един-двама другари, за да чуе тяхното впечатление и мнението им за тия стихове. Беше много скромен, затуй не обичаше да показва творбите си.

Държеше за правилното стихосложение и намираше грешки у други поети. Подиграваше неспособните стихове и за пример привеждаше следното двустишие:

"Бухал буха на Бармука, - /планински врък край гр. Сливен/
Бъклицата дайте тука!"^{1/}

Като посочваше, че в тоя случай има рима, но това не е поезия. Вапцаров се изказваше, че не бива за било и не биво да бъдат писани стихове и по този повод осмиваше Вазова, който и когато някоя ученичка му поднесла букет от цветя, пишеш стихотворение за това. Укоряваше някои поети, че пипат за морето като съзерцават езерото в Парка на свободата /бивлата "Борисова градина"/. В тоя смисъл се присмиваше и на една българска поетеса, която бе съчинила двустишие, предназначено за реклама на модна стока.

1/ Тия стихове са от "Викове в змийска нощ" /феерична критика в 3 действия, от Д. Г. Молеров и Асен Младенов. б. г. Указание от Д. Г. Молеров, стр. 15.